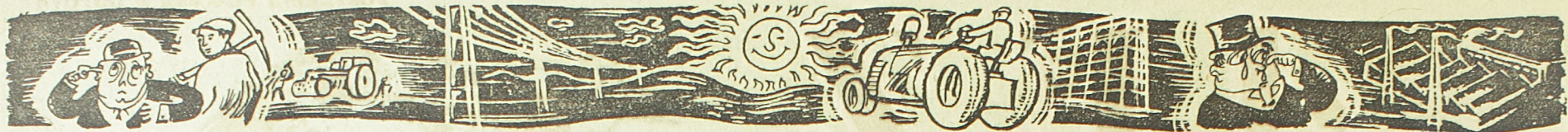

ZARADA 30%
IZVEZENA RUDA 15%
VRAĆENE PRE-
RAĐEVINE 15%
EKSTRA PROFIT 15%
OVAMO ONAMO 10%
UKUPNA
ZARADA 90%

BIVŠI OVDAŠNJI

Špekulant: Iako je vama da snižavate cijene na moj račun ..

KROZ NAŠU ZEMlju

SVADBENI OBIČAJ

Odvajkada se u Kolašinu išlo u svatove po sopstvenoj volji. Međutim, kad se ženio šef manipulacije broj 5 u Bistrici Dušan Krupnjanić, radnici manipulacije su išli u svatove po službenoj dužnosti. Bar u blagajničkoj knjizi stoji da su oni za odlazak u svatove dobili dnevnicu za „službena putovanja“. Radnici ipak vjeruju da ovi „službeni svatovi“ neće ući u mjesne običaje, jer se šef manipulacije jedanput ženi, a i zato što su za ovakvu ženidbu zainteresovani i drugi poznavaoći običaja.

MAŠINIZIRANI BIROKRATI

Uprava sjemenskog preduzeća „Livada“ uvela je nove metode u birokratizmu. Dosadanje primitivne mašine za umnožavanje raspisa i naredaba zamijenila je novim štamparskim mašinama. Uprava preduzeća se nada da će pomoću ovih mašina tući sve rekorde u birokratskom pisanju naredaba i raspisa.

Postoji, međutim, opasnost da iz toga sjemena nikne nešto drugo.

OD CENTRALE DO KANDILA

Kad je prije nekoliko mjeseci uvedena gradska struja u Nuštru, samostalna električna centrala s bateriskim uređajem, koja je služila Direkciji Zemaljskog poljoprivrednog dobra u Nuštru, revnosno je bačena u staro gvožđe. I kao ono Sekspirov Otel, samostalna električna centrala tužno je rekla sama sebi: „Crnac je učinio svoje“, pa je potpuno napuštena potpuno i propala. Pošto se svjetlosni kapacitet do koliko juče žive i zdrave električne centrale sveo ispod žiška kandila — o ovoj zaista rijetkoj tehničkoj pojavi biće više riječi na stručnom mjestu.

OBAVJEŠTENJE

Izveštavamo svoje c. mušterije da smo povoljno riješili pitanje smještaja robe i da se naši magacini nalaze na samoj stanici — u vagonima. Utovar i istovar na licu mjesta.

Preduzeće „Luka i javna carinska skladišta“, Šibenik

DRŽI SE ČOVJEK RADNOG VREMENA

U jednom našem rudniku dogodio se nesrećan slučaj. Ljudi su u velikom uzbuđenju pozvali telefonom Probišćip i zamolili da im telefonist da vezu sa Štipom — jedan drug je ranjen, pa treba najhitnije da mu se ukaže pomoć.

Telefonist Ljupčo odbio je da da vezu.

— Ne može! — rekao je on otsječno. — Prošlo je radno vrijeme!

Na sve nas ovo je ostavilo žalostan utisak, a vi, ako možete, udesite da bude smiješno.

V. A.

VJEROVALI ILI NE

RADOMIR ČIRIĆ TI
MACACIONER I NARAVLJAČ OPAČARSKO
OBUČARSKO PRERADIVAČKE ZADRUGE NA
LUMCI, PRERADIVAO JE ZADRUŽNI MATERIJAL
U 422 PARA PRIVATNIH GOJZERICA I
RAZNIH CIPELA PO „POVJERLJIVIM“ PORUČBINA

BEOGRADSKI TRGOVAČ
MILADIN MARKOVIĆ
UGLEDAO SE NA RČKOVE I U
KAMUFLIRANOM PODRUMU
SVOJE ZGRADE PRIKRIO
STOVARIŠTE TEKSTILA
U VRHEDNOSTI
762.683 DINARA

ČITAVA FARMA KOKOSAKA
(OKO TRIDESET NA BROJU)
NALAZI SE NA TAVANU
ZGRADE ZUBNE KLINIKE
KLINIČKE BOLNICE
U BEOGRADU

**PREMA UVJERENJU IZ
VELIKOG SELA,**
SREZ BEOGRADSKI,
BOŽIDAR BELČEVIĆ
JE „VLADANJA PRIMER-
NOG, SKLON KRADJI,
LAŽI I NERADAN“

Gazda Arsa i njegov „ukus“

GAZDA ARSA, vlasnik kragujevačke knjižare „Moj ukus“, ima zaista malo neobičan ukus. U svojoj knjižari drži jednog radnika koga nije prijavio socijalnom osiguranju. Kada je taj radnik upitan koliko ga plaća poslodavac, odgovorio je: „Nije on moj poslodavac, već mu ja kao njegov prijatelj pomazem, a on me zato pozove ponekput na ručak.“ A ručak, naravno nema veze sa socijalnim osiguranjem.

Preduzimljivi gazda-Arsa obnovio je i svoju fabrikaciju dječjih igraćaka. Radnike je lako našao — bar u Kragujevcu ima ih dosta, jer se zida i gradi na sve strane i on jednostavno „vrbuje“ radnike sa raznih građevina. Plati im malo više — i stvar u redu. Mjesto prozora i

vrata, radnik izrađuje igračke u gazda-Arsinoj „radionici“. Ta njegova „radionica“ smještena je u podrumčetu veličine 2x2,5 metra sa dva prozorčeta koja jedva vire iznad zemlje. „Radionica“ je puna raznog materijala i robe, tako da oni koji rade za motornom kružnom testerom ne mogu ni da se okrenu. Osim toga, testera diže oblake prašine i strugotina, što sve „pozitivno utiče na zdravlje radnika.“

Upitan ko mu je dozvolio da radnici rade u ovako nehygienjskoj prostoriji, gazda-Arsa je odgovorio: „Još za vreme okupacije komisija je pregledala moju radionicu i našla da su uslovi rada povoljni.“

Neko je izmudrovao da se o ukusima ne može diskutovati. A eto, Kragujevčani baš uzeli na zub gazda-Arsu i diskutuju li diskutuju o njegovom „ukusu“.

STARE PJESME NA NOV GLAS

„DODI MI, DODI, DRAGANE...“

Mlin „Granapa“ u Đure Đakovića ulici u Sarajevu poziva nekog mlinara da mu dođe, kako bi mogao već jednom da proradi. Istovremeno, mlin napominje da je sramota da „Granap“, pored svog rođenog mlina, daje žito na meljavu privatnim mlinovima. Ukoliko se takav mlinar ne nađe, mlin prijete da će sa svim presvisnuti od tuge.

ŠTA KOMJE NIJE POTREBNO

Rukovodstvo zadruge u Čaglini objavilo je da njima nije potreban zadrugi dom.

Na konferenciji zadrugara pretsjednik je rekao:

— Ovakvima kao što smo mi nije potreban nov zadrugi dom. A seljaci Čaglina odgovorili su:

— A nama opet nije potrebna takva uprava kao što ste vi...

PROST REBUS

PITANJE: Ako se u zadrugi briačnici u Vareš-Majdanu obrije dnevno 70 lica, a za sušenje lica upotrebljavaju se samo dva ručnika, koliko će biti potrebno ručnika za 140 lica?

ODGOVOR: Opet dva, jer isti ručnici ostaju i za sutra.

ŠALAJKE SELA I GRADA

Šalaj, šalaj, pa šalaj — veseo je sav naš kraj: planiramo dobru žetvu — kroz proljetnu sjetvu.

MOTIV SA TERAZIJA

D. JOVANOVIĆ

— KAD BI TROTOAR BIO BAR DO „MOSKVE“!

POKOJNA SAVJEST

velečasnog sudije

GOSPODIN VENERSTRUM je donio presudu kojom je oslobodio (ili gotovo oslobodio!) hitlerovske generale i feldmaršale koji nose na duši desetine i stotine hiljada žrtava iz krvavog doba okupacije naše zemlje, a osudio žrtve — streljane i obješene borce iz zajedničke borbe protiv fašizma. Donio gospodin Venerstrum presudu (čak je i obrazložio!), skinuo sudisku kapu, naručao se u restoranu i otišao kući da malo prilegne poslije ručka...

Gospodinu Venerstrumu se baš drijemalo, pa odloži započeti gangsterski roman i lulu, kad, ali eto ti njegove pokojne savjesti... I onda, dijalog tekao otprilike ovako:

— Gospodine sudijo, vi ste me, istina, vrlo davno sahranili, — ja sam za vas mrtva otkako ste me ostavili zajedno sa šeširo i rukavicama u pretsooblju gospođe Džona Forstera i Alana Dalsa, kad ste išli kod njih da se primite službe. No sad sam uzela slobodu da vas ponovo posjetim, istina kao duh, no ipak sam tu da vam postavim izvjesna pitanja:

VENERSTRUM (jetko i oštro): Nemam vremena za vas. Odlazite. POKOJNA SAVJEST: Ne, neću otići dok ne porazgovaramo.

VENERSTRUM: — Zvaću policiju. Među naše čuvene volstritske slobode spada i sloboda savjesti, dakle sloboda da je savjest lična stvar — možete je imati ili nemati, slušati ili ne slušati — to mi zovem *punom slobodom savjesti*. Odlazite, ne želim s vama da govorim.

POKOJNA SAVJEST: — Nemojte se uzbuđivati. Hoću samo da vas upitam: kako ste mogli da oslobodite one Hitlerove zločince? Kako ste mogli da borite protiv fašističkog okupatora proglasite banditima i njihovo ubijanje legalizujete? Zar vas nije sramota? Sankcionisali ste i legalizovali pos factum strijeljanje talaca, masovno istrebljenje nevinih ljudi...

VENERSTRUM: — Nisu bili nevin. Svi su oni navijali za partizane... a to je dovoljno da neko bude strijeljan. Drugo, strijeljanje talaca je neophodna stvar. Šta bi s nama bilo u Grčkoj, Kini, Burmi, Indiji, Indoneziji i Španiji, kad ne bismo strijeljali taoce?.. Ovakva sankcija priprema put za naše buduće postupke — strijelja-

ćemo i krive i nekrive, taoce i porodice čim nam ustreba i kad se ukaže prilika... Pa kako bi onda izgledalo da danas ovu gospodu osudimo, a sutra mi to isto radimo?

POKOJNA SAVJEST: — Gospodine sudijo, vi ste nadmašili sve nesavjesne sudije pod kapom nebeskom.

VENERSTRUM: — Oprostite, madam, ali ako iko zna kako ja stojim sa savješću — to znate vi. Prema tome, vaša konstatacija je sasvim neumjesna. Vi ste moja bivša savjest. Vi ste mrtvi i to je fakat. Čemu služite takve banalne konstatacije. Uostalom, mislim da možemo smatrati razgovor završenim... Priznajte da ne vodi ničemu...

POKOJNA SAVJEST: — Imate pravo. Samo još jedno pitanje: Kako možete živjeti bez mene?

VENERSTRUM: — Šta ćete mi vi? Ja sam za vas dobio zamjenu, daleko bolju od najbolje savjesti. (Venerstrum pokazuje čekovnu knjižicu).

VENERSTRUM: — Ovo je moja zamjena za savjest. Mislim da smo se objasnili.

POKOJNA SAVJEST (okreće se i čutke odlazi).

VENERSTRUM (leže i slatko zaspi mirno — bez savjesti. Prije nego što sasvim zaspi, progunda): — Ipak je bez savjesti mnogo komotnije...

KAKO KOME

U Francuskoj se vrše hapšenja istaknutih sindikalnih rukovodilaca pod optužbom da su za vrijeme posljednjih štrajkova „ometali slobodu rada“. Nema izgleda da će doći do hapšenja cijele francuske vlade, ili bar industrijalaca, koji i danas ometaju stotine hiljada nezaposlenih radnika da rade.

PUTNIČKA GROZNICA

Vijest o dolasku demokratičkih trupa u okolinu Atine raznijela se munjevitom brzinom po prijestolnici i veliki broj osoba je pokušao da dođe u vezu sa funkcionerima Ministarstva vanjskih poslova, nudeći funte sterlinga u zlatu i američke dolare u zamjenu za prvenstvo, koje bi im omogućilo da bez odlaganja dobi-ju pasoš.

Ministar je potpisao 1.500 diplomatskih pasoša, namijenjenih bankarima, velikim trgovcima i poznatim industrijalcima „u slučaju potrebe da u velikoj žurbi napuste prijestolnicu“.

(„Action“, Pariz)

TANTE ZA ONOLIKO

Pomoć Danskoj — stvar je prosta (za kamatu Ujka zna):
— Zvakali ste gume dosta, Grenland za to nek se da!

PREDVIDIO ČOVJEK

Prilikom borbi za grad Jingkou, kompletna 58 privremena kuomintangova divizija prešla je na stranu Narodne armije. Sazna se da je povodom tog slučaja Čang Kaj Šek zadovoljno rekao:

— Znao sam ja to, pa sam zato i nazvao ovu diviziju „privremenom“. Zar to nije najbolji dokaz moje dalekovidosti.

OD DVA ZLA BIRAJ MANJE

Rajter javlja da je američki ministar finansija Džon Snajder zvanično izjavio da će se „morati izvršiti devalvacija valuta u zemljama koje učestvuju u Maršalovom planu“.

— Blago nama! — uzviknuli su narodi ovih zemalja. — Bar nismo prvi.

A Francuzi su skromno dodali:
— Da, na žalost, mi smo prvi.

DOGADAJI U TRSTU HOĆE ČOVJEK AL' NE MOŽE

Jedan policajac pucao je u Trstu iz revolvera na dvojicu antifašista koji su lijepili letke povodom stogodišnjice Komunističkog manifesta za što su imali dozvolu. Nekim čudom antifašisti nisu bili ranjeni. Pomenuti policajac je smjesta otpušten iz službe — zato što rdavo rukuje oružjem!

Koruški SS - monolog

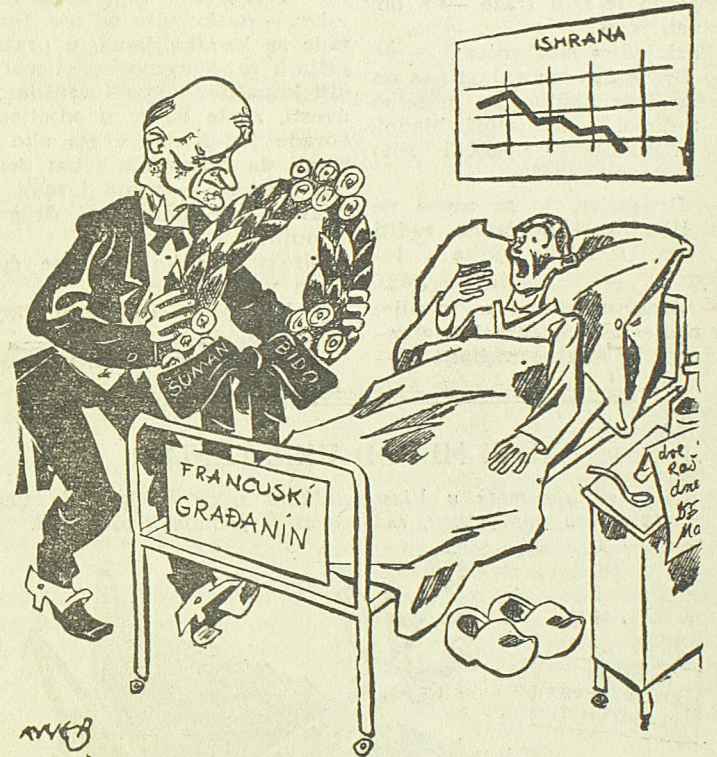
Karikatura Z. Džumhura

— Šta hoće ovi Slovenci? Oni bi htjeli da meni, njemačkom oficiru, kroji kapu običan partizan...

Ishrana u Francuskoj

Po izjavi američkih pretstavnika, u Francuskoj postoje bolji uslovi za gajenje cvijeća nego za proizvodnju žita.

— Ne mogu ti ništa osim cvijeća dati...

SITUACIJA U JUGOSLAVIJI

ZAŠTO NIJE 100%

Razmatranja jednog »realiste« o Planu

PRIVREDNI plan za 1947 godinu bio je očigledno nerealan, to jest u neskladu sa stvarnim stanjem.

Prije svega, nismo bili još zreli za plansku privredu. Zemlja je opustošena u ratu, mašine uništene, razvučene ili dotrajale, mnogi stručnjaci izgubljeni, a privatna inicijativa otišla u penziju.

Nema materijala, nema sirovina, nema, takoreći, ničega. A što je još važnije, nema finansijskih sredstava — nijedan zajam nije zaključen. (A zna se, na primjer, da je u doba blagostanja bio potreban grdan inostrani zajam da se podigne jedan jedini, pančevački most). Jugoslavija je, iz nekih buditeboksna razloga, odbila dolarsku pomoć, nije se uključila među zemlje koje primaju Maršalovo blagodejanje.

I ko da sprovodi plan? Došao na vlast narod, koji nikada nije vladao, i koji mora da zna koliko da šegrtuje dok ne dobije kalfensko pismo i ne postane na kraju majstor za obnovu i izgradnju. Poznato je da istorija ne trpi skokove i da narod klade valja, a kapital caruje.

Kad se već pomenu istorija, zar se podizanje industrije vrši u petoljetkama?! Vijekovi su za

to potrebni, goleme države, tradicija i trista čuda.

Da, treba biti realan i uzeti sve u obzir i prema tome se ravhati. Šta se može postići go- lim oduševljenjem, prostom ljubavi prema otadžbini, nekim u- darničkim radom, vajnom racio-

JEKSIK-BAKALIN

— Ženo, nemoj danas ništa da kupuješ kod Svete bakalina.

— Zašto?

— Zato što sam mu za danas pozajmio svoju vagu.

nalizacijom i novatorstvom, pu- stim planiranjem, praznom šted- njom i takozvanom operativnom evidencijom? Treba biti realan i ne počinjati ono što je nemo- gućno, ono što najveći stručnja- ci, recimo, na zapadu smatraju da je neostvarljivo. I ko god realno misli mogao je da skrsti ruke i mirno očekuje re- zultate prve planske godine.

I zaista, kao što priznaje izvje- štaj Savezne planske komisije, državni privredni plan za 1947 godinu nije izvršen stoprocentno — 100%.

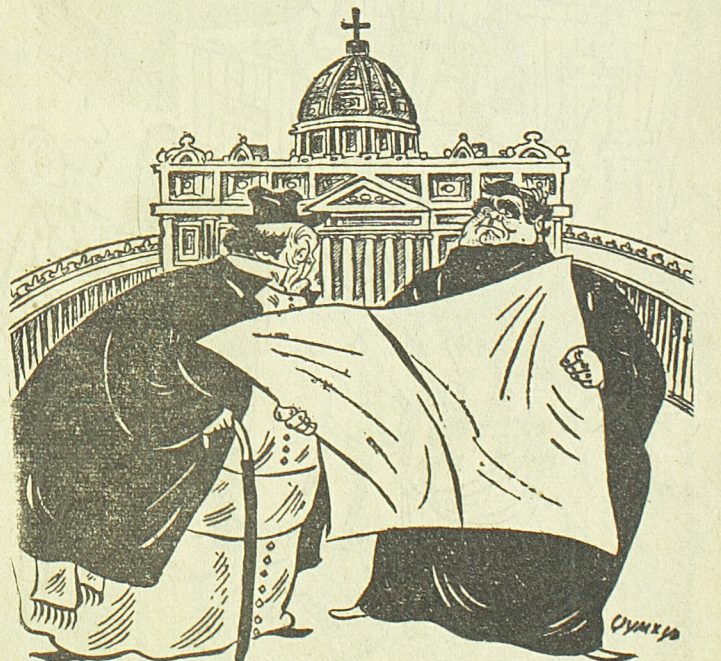
Ukupno izvršenje Plana iznosi 101,7%.

Koliko su tačne one pretpo- stavke, svjedoče rezultati, na pri- mjer, u oblasti saobraćaja, za koji svako zna da je najviše oštećen, u ratu. Ni tu izvršenje nije sto- procentno, nego iznosi 104,3%. Da ne govorimo o industrijskoj proizvodnji u jednoj agrarnoj zemlji, čije su malobrojne maši- ne skoro satrvene — izvršenje plana nije, naravno, stoprocent- no, već iznosi 106 cijelih i 0 deseti- tih od sto. (Pazite: 0 desetih!)

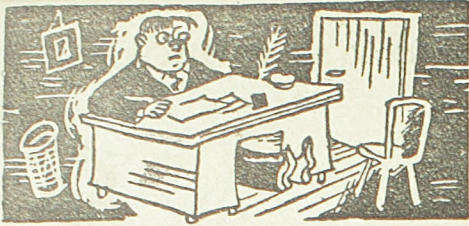
I kome sad nije jasno kakva sudbina čeka prvu Petoljetku na- roda Jugoslavije?!

M. S.

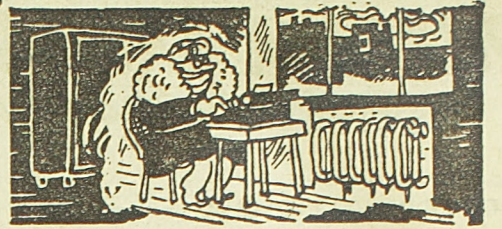
Stari poznanici

— U Jugoslaviji je osuđen pravoslavni episkop Nastić.
— Šteta, to je krasan čovjek.
— Otkud ga znate?
— Pa, upoznao sam ga jednom prilikom kod poglavnika.

PRIČA O MOM POBRATIMU

Kaže se: sto ljudi — sto čudi. Svaki ima svoju narav, a bogami, mnogi od nas imaju svog „konjića“, tako neku svoju ideju oko koje se najviše vrte, najradije o njoj govore, „najbliža im je“, što se kaže.

Znam jednog direktora preduzeća, dođe mi kao neki pobratim, — taj najradije govori o kadrovima. Kadrovi rješavaju sve — to je tema o kojoj na sindikalnim sastancima najradije veze, milina ga čuti: „Ljudi su — veli — najdragocjeniji, oni su ti koji stvaraju, bez njih ništa; zato, drugovi, najveća naša briga treba da budu ljudi.“ Kad počne o tome govoriti, može da govori sat, a da se ne umori.

E, ali taj moj pobra ima i još jednu uzrečicu: „Drugovi, vama je lako, vas je mnogo, a ja? — Ja sam sâm!“ I stvarno, on je jedan direktor u tom preduzeću, a radnika i službenika — skoro trista. I stvarno, nije mu lako! Bio sam jednog dana, tako prije dva mjeseca, kod njega, svratio nešto poslom: mnogo zaposlen čovjek, mnoge brige ga muče, svi nešto traže od njega. Mnogo ih je koji traže — a on, siromah, sam!

Ulazi jedna službenica:

— Druže direktore, kod nas na mansardi je hladno, ne možemo da radimo. Radijatori hladni, košava dunula — pokočili smo se! — pa sam došla...

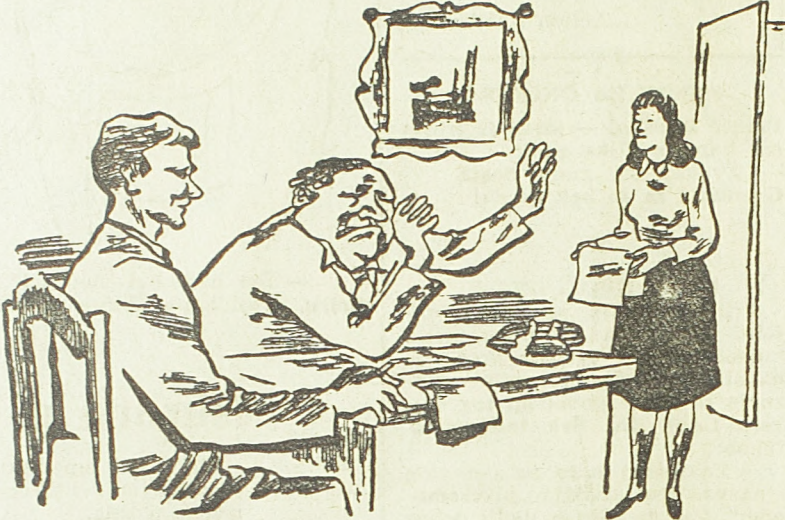
— Drugarice, to se mene ne tiče. Hladno — nehladno, raditi se mora. Uostalom, vidite sa ložaćem...

— Ama, natežemo mi s njim već nedjelju dana, otkako je zahladnilo. Milena se razboljela —

izgleda zapaljenje pluća... Molim vas da vi naredite...

— Drugarice, nemojte me uznemiravati. Vas je mnogo, a ja sam, brate, sam. Obucite kapute. Molim vas, nemojte me zadržavati.

Ulazi šef Planskog ostsjeka. Predlaže plan investicije:

— Treba nam kupatilo za radnike — ovako više ne ide. Ljudi rade sa kemikalijama, u prašini, prljaju se. Moramo im obezbijediti kupatilo. Treba i ventilatore uvesti, znate da se u odjeljenju obrade jedva diše. Pa ako bi mogli da planiramo i bar desetak stanova — znate i sami po kakvim čumezima neki drugovi stanuju...

Direktor neko vrijeme čuti. Onda važno kaže:

— Vidjećemo. Pokušaću. Dajte mi prijedlog.

— Pa druže direktore, prijedlog

je davno dat. Sad samo vi da se zauzmete. Odoberite nam sigurno, potreba je ogromna...

— Dobro, vidjeću, — nestrpljivo kaže direktor — govoriću s kim treba.

Šef planskog izade. Moj pobra odahne s olakšanjem, pa mi se obraća:

— Jesi li ga čuo? Stanove! Kupatilo! Ventilatore! Sve bi htjeli uzjedared, kao da je to: pljuni pa zalijepi... Uostalom, ventilatore ćemo možda uvesti, a i kupatilo treba, — za početak bar jedan tuš. A stanove? Znaš koliko treba da košta: tri miliona dinara!.. Xoće ljudi stanove! I ja bih!.. Mučim se u stanu od dvije sobe, nemam zasebnu sobu za rad, nit mogu koga da primim kad dođe, a trebalo bi, priznačeš da reprezentujem kao direktor, — pa opet ćutim i trpim. Nek se strpe i oni. Ne može to tako...

Sekretarica protura glavom kroz vrata:

— Drug sekretar sindikalne podružnice! Može?

Direktor potvrđuje glavom. Sekretar ulazi.

— Druže direktore, došao sam da vas izvjestim o stanju u menzi. Drugovi se bune, hrana je sasvim slaba, moramo nešto učiniti...

— Ne mogu, nemam vremena. Imam ja sto poslova, prečih od menze... Vidi tamo sa upravnikom menze.

— Ama, gledao sam, druže direktore, ali nema fajde — vrijeđilo bi jedino vi da mu podvignete.

— Druže sekretaru, izvinji, ali ja ne mogu još i tim da se bavim. Kome ne valja, nek traži drugu menzu, a uostalom, moramo znati da danas ne možemo izvoljevatii pečene ševe i doboš-torte...

— Ipak, druže direktore...

— Nema nikakvo „ipak“. Vidiš da sam zauzet. Imaš li još šta?

— Imam. Provjerili smo gdje stanuju naši učenici. Strahota. Ona četvorica seljačića spavaju kod neke babe — svi na jednoj slamnjači, u vlažnoj, hladnoj supterskoj sobici. Moramo preduzeti nešto.

— U redu! Izvjestio si me. Ali — šta ja mogu? Ne možemo valjda da im uzmemo svakom po jednu sobu u „Mažestiku“? Znaš i sam kako stoji stanbeno pitanje? Zao mi ih je, ali — nemoj rđavo da me razumiješ — to ti je šegrtska sudbina. Moraју da se strpe, dok mi ne sazdamo naš dom. Ne boj se, neće im biti ništa. Seljačići su to, nisu gospodičići...

Sekretar insistira, ubjeđuje, obrazilaze — bez uspjeha. Sekretar izlazi, polazim i ja. Pobratim me ispraća. U pretsoblju, on primijeti jednog mladića:

— Sta radiš ti ovdje? Zašto nisi na poslu?

— Moram s vama da govorim, druže direktore, a sekretarica

neće da me pusti. Sta je bilo sa onim mojim pronalaskom što sam vam ga podnio još jesenas?

— Razgovaraj sa rukovodiocem svog odjeljenja. Nemam ja, brate, vremena za sve. Vas je dvjesto i toliko, a ja sam sam...

— Govorio sam, druže direktore, ali oni ne mogu bez vas, vi treba da odobrite vršenje opita, malo materijala, a i nešto sredstava... Ja ne mogu od svoje plate.

— Nemam kad, druže, zar ne vidiš da sam zauzet! Javi mi se tamo od nedjelje. Vidjećemo... A što se tiče materijala i novaca, — prvi naš zadatak je, brate, štednja.

— Pa ovo baš treba da zaštedi ogromno...

— Dobro, znam. Svi vi nešto nalazite, mjesto da gledate svoja posla. Ajde na posao, a ja ću vidjeti kad stignem...

Na polasku, reče mi pobratim-direktor:

— Jesi li vidio? Lijepo bih se ja proveo, kad bi se počeo baviti i ovakvim sitnicama — šta bi bilo od plana?..

Ja zaustih da mu odgovorim, ali — digoh ruke.

Prije neki dan sretnem svog pobratima.

— Zdravo, direktore! — pozdravim ga ja. — Kako si?

— Mani — nisam više direktor.

— A što, bolan?

— Što? Što? Zato što se ne vodi računa o ljudima, što nisu imali pravilan odnos prema meni, eto zato! Dali mi ljudi otkaz zato što se ja, bajagi nisam pravilno starao o svojim kadrovima. A ti bar znaš koliko je meni baš to pitanje ležalo na srcu...

— Znam, pobro, znam. Kako

da ne znam — briga o kadrovima ti je bila stalno na jeziku...

— Pa zar nije?.. — prekide me on.

— Jeste. Na jeziku — ali ne i na srcu. A ako su te otpustili, to baš znači da se kod nas vodi briga o kadrovima. Posvetila mu se — ko ti potpisao otkaz!

Manuh mu rukom „zdravo“ i odoh.

A on ostade na trotoaru, gledajući za mnom — zinuo čovjek, ne razumije ništa. A mene mrzilo da mu vazdan tumačim, da gubim vrijeme oko njega jednog, nego — rekoh, ajd da napišem za „Ježa“, možda ima još ponegdje ovakvih kao što je on, pa da i njima o jednom trošku objasnim: na čem trava raste i kako se vodi, a kako se ne vodi briga o kadrovima.

M. Maksimović

★

U MENZI

— Kakva je, zaboga, ova supa? Još je gora od one jučerašnje!

— Ne može da bude gora, druže, — ovo je baš jučerašnja supa!

NOVI METOD UKRŠTANJA

»Žitopromet« u Vlasotinačkom srezu dostavio je sjeme za sjetvu pomiješanu, raž i ovas sa ječmom i pšenicom.

— DOBRO SMO PRONAŠLI, EVO IM SJEME, PA NEKA SIJU ŠTA HOĆE.

MALI DOKICA PIŠE »JEŽU«

Kako se kuma-Živka sreća s fantomom

Mama ne da dani d ide na konferenciju jer se u Beogradu pojavio vampir, svi kažu davi žene kad se uveče vraćaju a tetka perska kaže to je sigurno zbog dana žena, govorila sam ja da će da se izleže neki davno a tetka rojka kaže da on uvati za grkljan i otkine ko peteljku pa nijedna žena ne bi trebalo d ide u afeže a gospa bubi priča šta je radio u francuskoj njegov kolega landri što je od šporet napravio ženski krematorijum pa što je onda imalo da se čita u novinama a ne o setvi i udarnicima neg fino opisuju kako je prvo vodio ljubav a posle i davio i klaio, divota pardon grozota jedna.

A utom dođe kuma živka s čubure pa kaže ju prija perso, ju kuma maro šta mi je pasiralo, strašno i sad sva ceptim a svi pitaju šta se desilo a ona poče da priča kuku idem ja sinoć čuburim i u jednom sokačiću mrak nigde žive duše a s druge strane naopako ide prema meni uh jedan strašan čovek i odjednom lepo osećam poče da me guši i kuma živki se oduze avaz pa zašišta dajte vode i meda a pod se potkrepila baba je pita baš te guši a kuma živka kaže jes zdravlja mi, dabogda se ne pomakla poče kuku da me naopako guši nešto u grlu, jao bože vidim da ću nastradati a odma sam poznala da je to taj vampir niko drugi jer me izdaleka prosto davi pogledom i ju zasvrbi me odjednom oko grkljana pa pomislili zar živka ovako d izgubiš život pa ni novine o tebi da napišu senzaciju, uf teško meni šta ću, obazrem se i vidim poprečna ulica pa ti šmugnem i potrčim koliko me noge nose a oni je pitaju je li te vijo a ona kaže pa sigurno

al sam trčala ko bez duše i jedva sam se kuku spasla, strašno bogami niko da zaštiti jednu slabu ženu a to nije bilo ni za vreme okupacije.

A baba joj kaže pa jes živka onda si bila sigurnija jer su te pratili esesovci a kuma živka vrisnu to nije istina, može svet da me otrcava, bili su neki u komšiluku a šta može slaba žena protiv naoružani vojnika a tetka rojka pita kuma živku a je li bio neki mladi a kuma živka kaže je li neman, nemojte verovati u te priče a ona kaže ne neg vampir a ona kaže mante zar sam u mraku mogla da ga merim, kad sam samo izvukla živu glavu.

Gospa bubi kaže ja bi zabranila korzo ženskinju a tetka rojka obustavlja prekovremeni rad i konferencije a deda naišo pa kaže ja sam čuo da dave samo one koji nisu za ovo a kuma živka kaže moram da begam za vida al su je ustavili na večeru da priča šta preskazuju vračare i strani spikeri pa je otišla po noći i zato te molim čika ježu da pošlješ tvog kriminalnog saradnika da potraži kuma živku da nije ostavila kosti pod nekom kapijom jer je otišla pijana a ujka jova kaže društvu e sad se vidi da vam nikaka druga uteha nije ostala neg d izmišljate vampire i karakondžule.

Zdravo mnogo te pozdravlja tvoj

Dokica

TRAMVAJSKI KOMBINATOR

STOJALI smo tako jedno februarsko popodne u redu, a dvojke nikako nema. Razgovori su tekli otprilike ovako (po rednim brojevima pri-došlica):

Br. 6 (mlada žena u staromodnoj kratkoj sukni): — Halo, vi tamo sa strane! Stanite u red!

Br. 9 (sredovječna žena, obraća se broju 2): — Molim vas, družo, propustila sam treći tramvaj... čeka me tetka u bolnici, može svaki čas da umre... (Plače). Dozvolite da uđem...

Brojevi 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 (svi uzbuđeni): — Šta? Prekoređa? Ni govora! Mene čeka 30 pacijentata pred ambulantom... Ja sam zaboravila da ugasim rešo, može kuća izgorjeti, shvataate li?

Br. 10 (frajer, jedan od posljednjih čistokrvnih, svom drugu tiho): — O-kej! Ovi degeni misle sa mnom da se nadlaguju! (Glasno): — Ja sam zaboravio dvē leteće rakete u podrumu, a u kuhni sam stavio na rešo šatro-glicerini!

Br. 25 (To je moj broj. Uputštam se u sveopšti razgovor).

Br. 26 (najgovorljiviji): — Ja imam konkretne planove za poboljšanje tramvajskog saobraćaja. Treba, prije svega, svaka dvojka da ima 7 do 8 prikolica. Kasnije mogu eventualno i po cijeloj liniji da idu tramvaji... jedan za drugim... zamislite! Za-

tvoren krug dvojki oko Beograda. Ne bi bilo gurnjave... Pa onda ono čekanje kod centrale... tu ti se dvojka zaglavi, pa ni makac. Kuckaju, tuckaju — a ljudi gladni poslije rada...

Br. 25: — Sta ćete, mora tramvaj da se „šteluje“. Kočnice popuštaju preko dana — treba da se učvrste...

Br. 26: — Evo, slušajte dalje. Kad tramvaj stigne do centrale, za vrijeme „štelovanja“ treba da se prikači vagon-restoran i ljudi neka ručaju za to vrijeme! Pa onda noću da se prikači vagoni! Zašto se mi vozimo samo do pola dvanaest? Zašto? — pitam vas. Mogli bi u spavaćim kolima da prespavamo cijelu noć, pa još i da se vozamo!

(Dvojka je najzad stigla. Padobranci navaljuju sa svih strana. U tramvaju ima još mjesta, ali pošto hoće po troje odjednom da uđu, zaglave se u vratima i niko ne može unutra).

Konduker: — Filuj se narode, filuj! Ko još nema karte tamo? Odi, taze kod čika Laze... još malo pa nestalo! Sredina napred, moliću! Požuri polako, evo idu za nama prazna kola! (Daje znak). Aj' gotovo!

Broj 18 se strahovito gura, ali se na ulazu oklizne na stepenicama i padne koliko je dug. Poslije kratkog kolebanja, jedna žena, broj 22, staje mu na leđa i ulazi. Za njom ulaze redom ostali.

Broj 26 (stigao je i on do ulaza): — Guraj još malo! Ima mjesta! Prazan je tramvaj! (Najzad je ušao). Nema mjesta više! Ne guraj se! Kreći! (Svi su se srećom ugurali do broja 99. Pregaženi broj 18 uspio je da uđe četvoronoške, digao se, i sada se već oporavlja na žuljevima broja 26. Dvojka polazi...)

J. BALIN

MALI EVIDENCIONI KALENDAR

31 oktobar — Sreski zadružni poslovni savez u Kostajnici ima na zalihama 6.300 kg sjemena jare zobi.

26 januara — Savez telegramom izvještava sjemensko preduzeće »Vrt« da ima 500 kg ove zobi.

31 januara — Savez izvještava da ima 1814 kg zobi.

13 februara — Savez javlja da ima 770 kg zobi.

28 februara — Savez dostavlja svega 450 kg zobi za sjeme.

Blagovremena porudžbina industrijske robe za vezanu trgovinu jedan od glavnih zadataka sreskih zadružnih saveza.

— Mi smo, eto, gotovi — čekamo samo još tvoj blagoslov!

Uvijek isti

— Vi se, izgleda, stalno vozite ovim kolima...
— Da, otkud znate?
— Pa vidim da zbog vas ovu tablu nikako ne skidaju!

UDESITE DA BUDE SMIJEŠNO

Da ubuduće ne pljušte kazne

Kad sam na beogradskoj staciji zatražio na šalterima da doplatim razliku za brzi voz svuda su me odbili — zato što sam kartu za putnički voz kupio kod „Putnika“. Upućivali su me na konduktera, što znači i na plaćanje kazne. Onda sam otišao u obavještajni biro i tamo su mi rekli da mogu na blagajni da platim razliku. Na šalteru broj

8 ponovo su mi dali preporuku za konduktera: „Samo se javite kondukeru i recite da sam vam ja rekla da možete uplatiti razliku bez kazne.“

Iz priložene „doplatne bjelice“ (ustaški formular) vidi se da su na putu za Aleksinac ipak „pu-kle“ tri banke kazne.

K. K., Aleksinac

PISMO „JEŽU“

Druže ježu, Pošto mi se prekonoci razbolio sin, uzeo sam ujutru potvrdu o zaposlenju i prijavio slučaj ljekaru socijalnog osiguranja. Predveče, kad je on došao, i čerka mi je ležala bolesna. Dr Petrović je pregledao sina, dao recept za neke aspirine, a ni opepeliti da pregleda i čerku jer nije imao ništa „napismeno“. Na taj način nas je uvjerio da je isuviše pismen za analfabetски tečaj, ali mislim da mu jedan tečaj za socijalnost ne bi bio na odmet.

M., Banja Luka

Nekrolog špekulaciji

SJEDIM ja tako i kalkulišem — upoređujem nove cijene sa predratnim i izračunavam koliko smo dobili uredbama o snabdijevanju. Pa mi tako pade na um: šta li bi rekli danas samozvani „prijatelji naroda“ kad bi ih neko zapitao šta misle o vezanim cijenama?

— Čekajte, još nije vrijeme za vezane cijene! — odgovorili bi u horu.

A neki bivši političar, kad bi i njega neko za nešto pitao, odgovorio bi patetično:

— I ja sam za vezane cijene, ali ne za ovako vezane!

— A kako biste vi vezali cijene?

— Zna se, za dolar funtu...

Ali da ne govorimo o mrtvima. Postoje još zaostaci jedne parazitske fele ljudi koji imaju razloga da se ljute. Ko šta radi, oni danas samo uzdišu i tek procijede za najbližu okolinu:

— Dosada je bilo i ovako i onako, ali otsada baš nikako.

Te ljude nazivali su špekulantima. Po mojoj kalkulaciji, oni nisu špekulanti, nisu više špekulanti, ili ako hoćete da se tačno izrazim, neće više biti špekulanti.

Pera kalkulant

CP kultura

— Zamisli drskosti! Kulturno društvo „Rinaldi“ traži da im oslobodimo prostorije, kao da mi nismo kulturni.

TREZVENOST

U Majami pretsjednik Hrišćansko-trezvenjačkog društva po treći put je policijski kažnjen zbog izgreda u pijanom stanju. („Time“, Njujork)

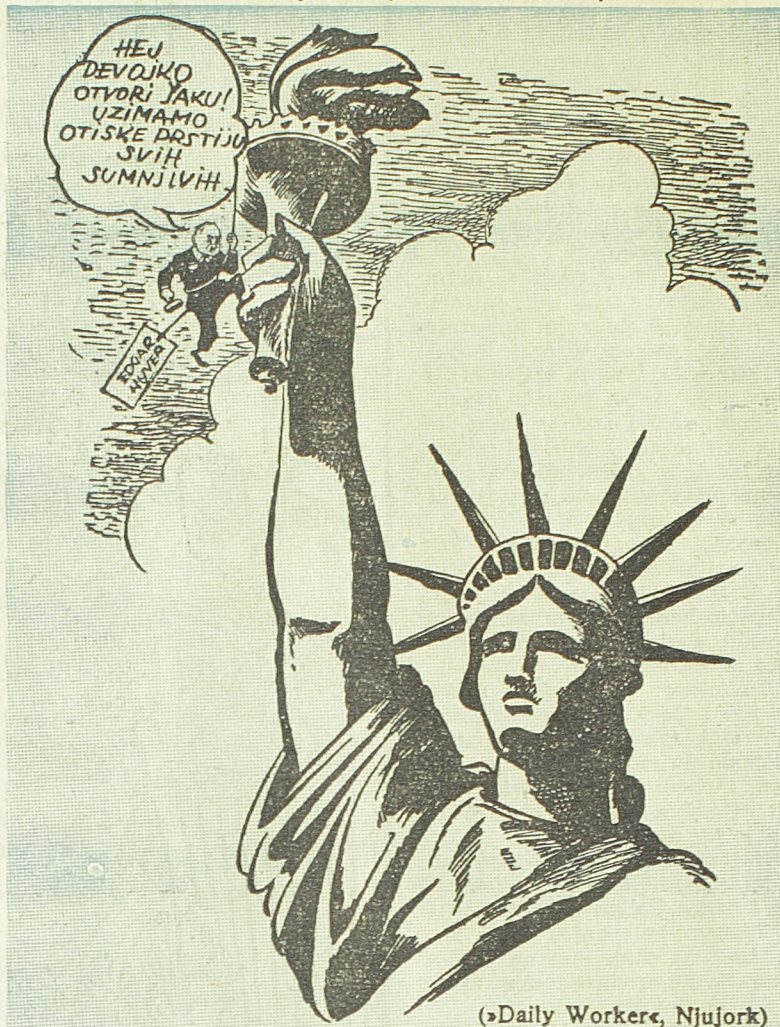
Balkanska komisija u opasnosti

Prema vijestima iz Atine članovi t. zv. »Balkanske potkomisije« za kontrolu nad sjevernim granicama Grčke počeli su da se rasturaju. Meksikanski delegat je otišao, pošto je izjavio da mu je usred zime postalo mnogo vruće u Solunu. Međutim, što se tiče izvještaja o miješanju sjevernih susjeda, on je garantovao da će iz Meksiko Sittija da ih uredno plše s onom istom objektivnošću i istinoljubivošću sa kojim ih je pisao i iz Soluna.

Delegat Pakistana takođe je izjavio da se vraća u svoju zemlju, jer stvari mira može mnogo bolje da posluži ako iz Pendžaba bude slao izvještaje o stranoj špijunaži koja sistematski raspiruje vjerski i građanski rat u Indiji.

Ostali delegati ne kriju da su dovedeni u veoma delikatan položaj. Jer, dok oni izbuljiše oči gledajući preko granica da bi vidjeli kako se partizani ubacuju u Grčku, Narodnooslobodilački pokret u samoj Grčkoj toliko se naglo širi, da će ovi delegati možda morati jednog dana da gledaju kako se monarhofašisti prebacuju preko granica, ali iz Grčke.

PROGANJANJE SUMNJIIVIH

(»Daily Worker«, Njujork)

AMERIČKI NAČIN ŽIVOTA

PROMUKAO

U San Francisku, Esko Braun tražio je i dobio razvod od svoje žene pošto je dokazao da ona noću donosi u krevet svih svojih dvadeset i sedam mačaka.

(„Time“, Njujork)

OMAŠKA GLASAČKE MAŠINE

U Ist Patersonu, Nju Džersi, Robert Bret izabran je za opštinskog vijećnika tri nedjelje poslije svoje smrti.

(„Time“, Njujork)

KOMISIJADA

Tragom Gebelsa

i Minhauzena, njegovog pretka, —

Alan Kerk vodi takozvanu Komisiju balkansku: jugoslovenske tragove traži i dokumenta rijetka — perflu bugarskog porijekla ili časicu albansku.

Laži se prodaju jeftino i bez ikakvog bona: kao gondole izgledaju američki razarači, Grisvold je prima balerina u sukniel evzona — a tenkovske trupe Jenkija — turisti posmatrači.

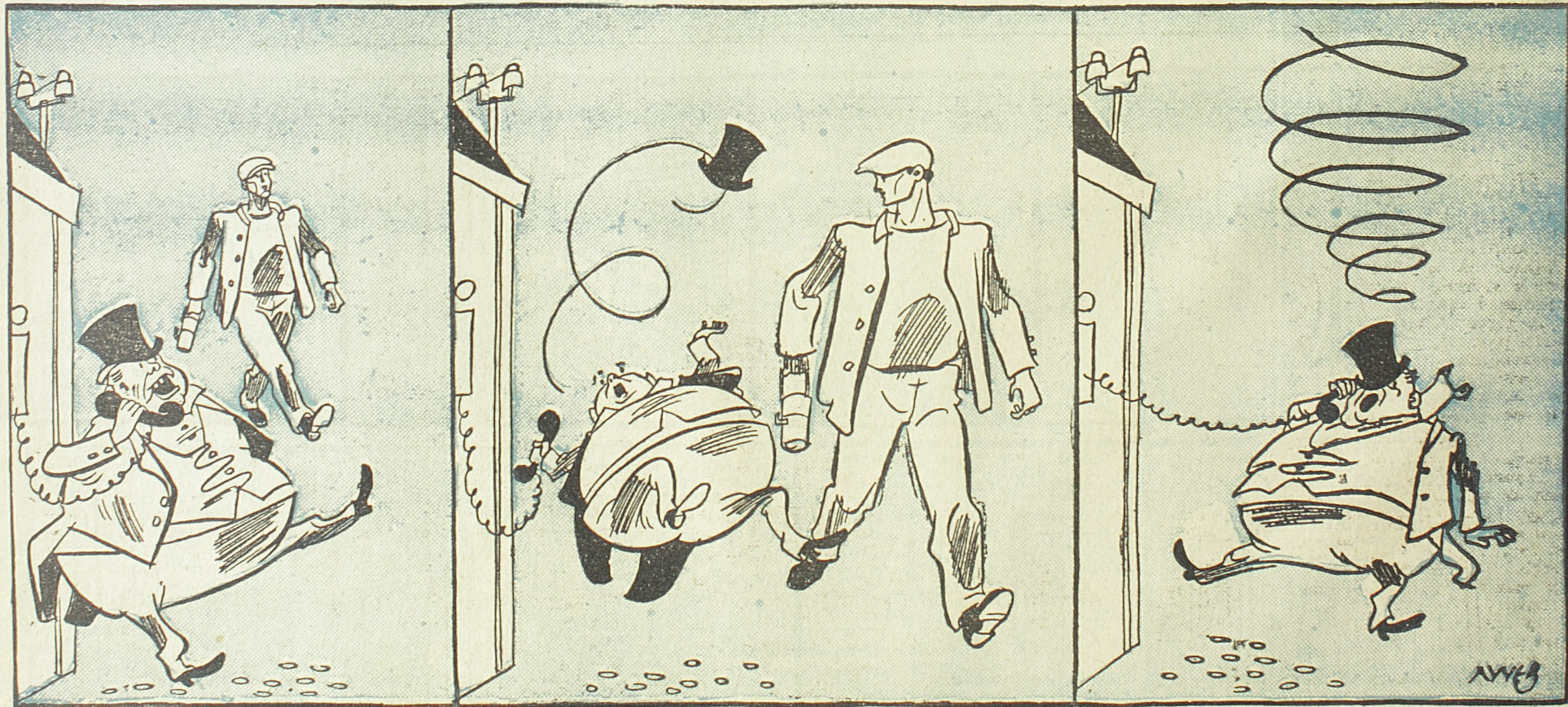
„Drž'te lopova!“

može se razabrati iz Kerkove komisije graje uz sekundiranje Sofulisa i njegovih kompanjona. To pozorište lutaka neuspjele pretstave daje, a konce vješto cima režiser iz Vašingtona.

R. S.

PRIČA O KRIZI

Reakcionarna štampa zapadnih zemalja objavljuje da je u Čehoslovačkoj vještački izazvana kriza vlade.

— RAZUMIJEM, GAZDA, SAD ĆU JA NJEMU DA PODMETNEM NOGU!

— OBJAVITE, GAZDA, DA SE ON UNAPRIJED SPREMAO DA ME OBORI!